Dosar nr. 4-3942/2023
4-23176479-12-4-11122023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

16 mai 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani),
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Stella Bleşceaga
Grefier: Grigorii Damaschin şi Adelina Danu

în absența:
Agentului constatator al IP Buiucani
a DP mun. Chișinău Inga Rusu
Făptuitorului Andrei Cozma
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională inițiată în privința lui Cozma Andrei, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău, în or. *****, pe str. *****, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

1. Făptuitorul **Cozma Andrei**, la data de 7 octombrie 2023, la ora 23 şi 03 min., aflându-se în mun. Chișinău, în or. *****, pe str. *****, nu a executat intenționat şi s-a eschivat de la executarea cerințelor Ordinului de restricție de urgență nr. 152 din 7 octombrie 2023, prin care i-a fost interzis să contacteze vizual sau oricare alt contact cu victima, să se apropie de anumite locuri pe care victima le poate frecventa şi de domiciliul acesteia, ordin care se pune în executare imediat.

2. Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Buiucani a DP mun. Chișinău a IGP – Inga Rusu, au fost încadrate în baza art. 318[1] din Codul contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei şi în prezent reprezintă contravenție *neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență.*

3. Totodată, cauza contravențională şi materialele anexate, împreună cu procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 088853 (1842591015758139) din 4 decembrie 2023 au fost expediate în instanța de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), care a fost repartizată judecătorului Stella Bleşceaga la data de 11 decembrie 2023, la ora 13 şi 05 min..

4. În continuare, în ședința de judecată, *agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani a DP mun. Chișinău, Inga Rusu*, fiind citat despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin metodă electronică la adresa de e-mail ips_buiucani@igp.gov.md (f.d.15,19), nu s-a prezentat în instanța de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale şi nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa sau amânarea examinării cauzei, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată

procedura de citare legală, întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citației nu au fost semnalizate, această modalitate fiind acceptată de toate părțile în proces şi agenda ședințelor de judecată fiind adusă la cunoștința publicului, inclusiv prin intermediul portalului oficial al instanței de judecată www.jc.instante.justice.md.

5. Respectiv, *făptuitorul Cozma Andrei*, fiind citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei contravenționale, inclusiv repetat, citațiile fiind restituite cu mențiunea „nereclamat" (f.d.12-14,16-18), nu s-a prezentat în fața instanței, nu a comunicat motivele neprezentării şi nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa sau amânarea ședinței, manifestând un vădit dezinteres în acest sens.

Din aceste considerente, instanța de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a făptuitorului, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absența acestuia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre, fiind epuizate toate metodele legale de notificare a sa privind examinarea cauzei.

6. De asemenea, instanța mai precizează că în partea ce ține de citarea tuturor participanților, este pertinentă şi jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franței*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

7. Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toți participanții în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil, dar atât agentul constatator, cât şi făptuitorul nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării legale despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

În subsidiar, în conformitate cu prevederile art. 447^1 alin. (4) şi (5) din Codul contravențional, *prezența a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la examinarea cauzei contravenționale este obligatorie, iar absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, citată în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înştiințare prealabilă, nu împiedică examinarea cauzei* şi prin urmare, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa părților, care nu s-au prezentat.

8. Verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 088853 (1842591015758139) din 4 decembrie 2023 încheiat de către agentul constatator din cadrul

Inspectoratului de Poliție Buiucani a DP mun. Chișinău Inga Rusu, în sarcina făptuitorului Cozma Andrei s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional conform circumstanțelor de fapt constatate de instanţă *supra* (f.d.4).

9. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieșind din prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravențional, în vigoare la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, instanța statuează că contravenția prevăzută la art. 318[1] din același cod se constată de către angajații subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuțiile poliției, iar procesul verbal cu privire la contravenția prevăzută la art. 318[1] se remite spre examinare în fond instanței de judecată competente.

La fel, conform art. 395 alin. (1) lit. b) din Codul contravențional, instanța judecă inclusiv cauzele contravenționale prevăzute la 318[1] din același cod.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

10. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

11. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 088853 (1842591015758139) din 4 decembrie 2023, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

12. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Așadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în absența făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor ale prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței, fiind consemnată participarea unui martor asistent în conformitate cu prevederile art. 443 alin. (6) din Codul de procedură penală, la cauză fiind anexate două citații adresate făptuitorului pentru a se prezenta la agentul constatator în vederea audierii sale şi întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție.

La fel, este consemnat dreptul de a-şi invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecții şi probe suplimentare, iar subsecvent, făptuitorul, în ședința de judecată nu a opinat să se prezinte, în pofida înștiințării legale, eventual pentru a confirma sau infirma aprecierile instanței în acest sens, cât şi pentru a se expune în privința acuzației formulate.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional şi a inserat data (*ziua, luna, anul*), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța nu a constatat nici incertitudini la descrierea faptei şi a persoanei vizate.

13. În același context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se

identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în *absenţa* lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

14. În aceste condiții, instanța consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 088853 (1842591015758139) din 4 decembrie 2023, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani a DP mun. Chișinău Inga Rusu, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanță nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

15. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție şi în aspectul substanțial al cauzei*, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței*, hot. din 7 septembrie 1999).

16. În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecata este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

17. În aceste condiții, instanța conchide că în rezultatul constatării respectării prevederilor art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, Cozma Andrei nu şi-a exercitat acest drept, tratând cu indiferență acest caz, inclusiv prin refuzul de a se prezenta la agentul constatator pentru întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție şi neprezentarea în ședința de judecată, motiv pentru care procesul verbal a fost întocmit în absența persoanei învinuite, iar procedura a fost constatată de instanță ca fiind corectă şi legală, îndeosebi prin garanția acordată făptuitorului de a-şi expune obiecțiile sau să administreze probe suplimentare şi versiuni nemijlocit în fața instanței.

18. În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, *procesul verbal cu privire la contravenție* se încheie de agentul constatator *pe baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

19. Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 088853 (1842591015758139) din 4 decembrie 2023, face dovada cu privire la încadrarea în drept

și situația de fapt stabilită de către agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

20. În această ordine de idei, cu privire la starea de fapt fixată în procesul verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a prezentat următoarele probe, care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată: - *procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 088853 (1842591015758139) din 4 decembrie 2023*; - raport din 10 octombrie 2023 privind înregistrarea contravenției comise la 7 octombrie 2023 de către Cozma Andrei (f.d.5); - *informație privind înregistrarea în REI-II al IP Buiucani a DP mun. Chișinău cu nr. 15493 la 7 octombrie 2023*, prin care s-a consemnat solicitarea telefonică efectuată de Alexandru Godonoaga pe faptul unui conflict la ora 23 şi 03 min. la casa de la sol din or. *****, de pe str. ***** (f.d.6); – *raport din 7 octombrie 2023* întocmit de către angajatul BPRO al DP mun. Chișinău, care a informat despre 2 solicitări efectuate la aceiași dată, în care s-a reclamat acțiuni agresive din partea lui Cozma Andrei în adresa apelatului care este cumnatul său, cât şi a mamei făptuitorului, iar după prima solicitare, făptuitorul a fost condus la sediul poliției pentru documentarea sa, însă ulterior la ora 22 şi 59 min. a parvenit o solicitare similară, făptuitorul eschivându-se până la sosirea poliției (f.d.7); - *proces verbal privind actele de constatare din 10 octombrie 2023*, prin care au fost consemnate declarațiile lui Godonoaga Alexandru, potrivit cărora la 7 octombrie 2023, aproximativ la ora 13 şi 00 min. a apelat la poliție pentru a sancționa acțiunile agresive ale lui Cozma Andrei faţă de el şi de mama ultimului, pentru ce i s-a aplicat un ordin de restricție de urgență, însă la ora 18 şi 38 min., Cozma Andrei a sărit gardul fără permisiunea sa şi în mod agresiv a intrat în cealaltă parte a casei unde stă mama sa, iar la ora 23 şi 00 min. a repetat aceleași acțiuni, concretizând că Cozma Andrei este consumator de droguri şi s-a aflat inclusiv la programul de consum autorizat de „metadonă” (f.d.8); - *citaţii adresate lui Cozma Andrei* pentru 16 octombrie 2023 şi pentru 7 noiembrie 2023 (f.d.9-10); - *raport din 4 decembrie 2023* privind consemnarea rezultatelor constatării şi examinării cazului contravențional de către agentul constatator Inga Rusu (f.d.11).

21. Din probele administrate și reținute *supra*, instanța de judecată a stabilit că într-adevăr la 7 octombrie 2023, Cozma Andrei nu a executat cu bună-ştiinţă cerințele impuse prin ordinul de restricție de urgență nr. 152 din aceiași dată, or ultimul act a fost adus la cunoștință făptuitorului până la comiterea faptei, adică după prima solicitare a poliției de către apelantul Alexandru Godonoaga, iar ulterior ultimul a comis acțiuni directe în vederea neexecutării totuși a acestui ordin de 2 ori, astfel încât nu doar a stabilit contactul vizual cu victima, dar şi s-a deplasat la domiciliu, unde a sărit gardul şi a mai încercat repetat aceste acțiuni, eschivându-se la solicitarea poliției de către autorul plângerii, în pofida faptului că potrivit ordinului de restricție de urgență a fost prevăzut expres anume aceste interdicții, circumstanțe care de altfel nu le infirmă personal Cozma Andrei, ultimul tratând cu dezinteres examinarea cauzei pe faptul acuzației aduse acestuia.

Circumstanțele date reies cert atât din constatările personale ale agentului constatator, dar şi din materialele acumulate imediat după comiterea faptei, inclusiv din informația primară de sesizare a poliției, cât şi prin explicațiile lui Godonoaga Alexandru, dar şi din dezinteresul făptuitorului de a infirma versiunea înaintată.

Mai mult ca atât, faptul date reiese inclusiv din plângerea formulată de Alexandru Godonoaga de a-l atrage la răspundere pentru acest fapt şi declarațiile acesteia ulterioare în fața agentului constatator, precum şi prin confirmarea evenimentelor nemijlocit de angajatul poliției care s-a deplasat la locul comiterii faptei la fiecare din cele 2 solicitări telefonice, iar astfel, probele în ansamblu coroborează între ele, se susțin reciproc, fără careva inadvertențe, demonstrând consecutivitatea evenimentelor şi în concluzie comiterea certă a faptei contravenției de către Cozma Andrei cu vinovăție sub forma intenției directe.

22. Astfel, în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „…în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă şi acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil” (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, în condițiile în care săvârşirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator, dar şi a probelor acumulate, iar făptuitorului Cozma Andrei i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție, fiind citat legal cu data, ora şi locul şedinței de judecată, dar care a opinat spre a nu se prezenta, denotă că la caz, nu a fost răsturnată această prezumție de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură procesul verbal cu privire la contravenție şi învinuirea adusă în drept, conform elementelor constitutive ale contravenției prevăzute în art. 318^1 din Codul contravențional, pentru ce Cozma Andrei urmează să fie recunoscut vinovat.

23. Consecutiv, instanța mai precizează că potrivit definiției din art. 2 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, prin *ordin de restricție de urgență* se înțelege actul administrativ emis de poliție, prin care sunt aplicate măsuri de protecție menite să asigure înlăturarea imediată a agresorului din locuința familiei supuse violenței şi stabilirea unor interdicții prevăzute de lege, în vederea prevenirii repetării/comiterii actelor de violență, garantând astfel siguranță victimei şi altor membri ai familiei în locuința lor şi în afara acesteia.

La fel, conform art. 8 alin. (6) lit. f) al aceleiași legi, este prevăzut că organul de poliție, la nivel de structură specializată dispune eliberarea ordinului de restricție de urgență în privința agresorului dacă, din circumstanțele stabilite la locul faptei, ca urmare a evaluării riscurilor, există o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violență în familie şi/sau persistă un pericol iminent de repetare/comitere a acțiunilor violente, iar eliberarea ordinului de restricție de urgență se efectuează conform dispozițiilor art. 12^1 din aceiași lege.

24. Prin urmare, în temeiul probatoriului prezentat, instanța de judecată consideră constatat faptul că Cozma Andrei nu a executat restricțiile impuse prin ordinul de restricție de urgență nr. 152 din 7 octombrie 2023, act care a fost emis în temeiul prevederilor legii enunțate anterior şi era opozabil făptuitorului, ultimul care a fost informat despre aceste interdicții.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanță reține următoarele.

25. În acest context, instanţa precizează că pentru fapta săvârșită, făptuitorul poate fi sancționat *cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile.*

Consecutiv, potrivit art. 37 alin. (1) şi (3) din Codul contravențional, instanță notează că munca neremunerată în folosul comunității constă în antrenarea contravenientului persoană fizică, în afara timpului de serviciu de bază sau de studii, la munca stabilită de autoritatea administrației publice locale şi aceasta poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune, *cu excepția contravenției prevăzute la art. 78[1] şi 318[1], pentru care acordul persoanei nu este necesar*.

26. Concomitent, instanță statuează că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea făptuitorului, or pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile Codului contravențional şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în normele din partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune făptuitorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea contravenției săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin fapta acestuia.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale sancțiunii aplicabile, cum ar fi corectarea persoanei şi prevenirea comiterii de noi fapte atât de către cel vinovat, precum şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea persoanei şi nici pentru prevenirea săvârșirii altor fapte contravenționale.

A contrario, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit şi repercusiuni în starea psihică a persoanei vinovate.

27. La fel, la adoptarea sancțiunii aplicabile se vor lua în considerare şi criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 41 – 43 din Codul contravențional, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de caracteristica persoanei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele atenuante și agravante, care nu se atestă la materialele cauzei.

28. Astfel, instanța va ține cont de atitudinea făptuitorului, care nu şi-a expus poziția față de acuzația adusă, oferind explicații, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reținută de către instanță, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei şi în ședința de judecată, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum și faptul că nu se atestă la materialele cauzei informații privind alte antecedente penale sau contravenționale.

Concomitent, instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine**,** ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă, or pedepsele juridice nu constituie mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate, la fel cum se identifică din conținutul art. 32 alin. (1) din Codul contravențional.

29. În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanța apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, nu se relevă alte probe

care ar demonstra imposibilitatea acestuia de a executa o asemenea pedeapsă, dar totodată instanţa consideră că în privința lui Cozma Andrei poate fi aplicabilă o sancțiune neprivativă de libertate, cu un grad mai redus de severitate şi într-un cuantum mediu admisibil, or instanța nu manifestă o dorinţă de agravare a situației făptuitorului, iar prin urmare va opta pentru aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantumul de 50 de ore.

De asemenea, instanța va informa făptuitorul că potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

30. În conformitate cu prevederile art. 37, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Cozma Andrei**, născut la *****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 318^1 din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 50 (cincizeci) de ore.

Se explică lui Cozma Andrei că, în conformitate cu art. 37 alin. (6) din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 (două) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul Stella BLEŞCEAGA